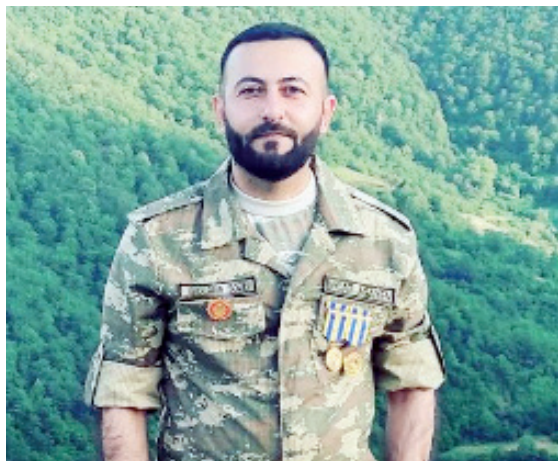

Böyük Zəfərin poetik salnaməsi

Milli mücadilə tariximizə qızıl hərflərlə yazılmış 2020-ci ildə Müzəffər Ali Baş Komandanımızın göylərə yüksələn dəmir yumruğu həyatımızı, yaşantılarımızı dəyişməklə bərabər, həm də poeziyamıza Zəfər və qəhrəmanlıq mövzusunı ərməğan etdi. İkinci Qarabağ müharibəsində neçə-neçə gənc şair və yazıçımız da “Bilsin ana torpaq, eşitsin Vətən...” deyərək döyüşlərə atıldı, qələmi və silahı ilə vuruşdu. Şəhadətə qovuşanları da var, sağ qayıdıb söz cəbhəsində “külüng” çalanları da. Onların əsərlərindən bəzi qoxusu gəlir, şeir və hekayələrində Vətən sevgisi bayraq kimi uca tutulur.

Böyük Zəfərimizin 5 illiyi ərəfəsində Müqəddəs savaşın orijinal bədii salnaməsinin bəzi nümunələrini oxuculara təqdim edirik. Müəlliflər əsasən döyüşün hər üzünü görmüş şəhid və qazilər, eləcə də onların 44 günlük “Zəfər Yürüşü”nü həyəcanla izləmiş, duyğu və düşüncə süzgəcindən keçirmiş qələmdaşlarıdır.

Mən Vətənam

Mən Vətənam –
Adım bölli, soyum bölli, köküm bölli.
Tarix boyu savaşaraq,
Verdiyim hər hökm bölli.

Mən Vətənam –
Kimlər bizə tələ qursa,
Oyununu pozacağam.
Bir gün gedib Göyçə göldə
Qarmağımı atacam –
Göyçənin qızı balığın
Bişirəcəm Ərdəbildə...

Mən Vətənam –
Sərhədimin ucu Təbriz;
Bir ucunda Göyçə gölü,
Bir ucunda Dərbəndim var,
Bir ucunda mavi dəniz...

Mən Vətənam –
Parça-parça olmağıma baxmayın siz:
Hər parçada min şəhidim,
Hər parçada qan izim var -
Neçə-neçə sərkərdələr,
Neçə-neçə xan izim var...

Mən Vətənam –
Qapınızı döydüyümdə
Düşünmədən açın... Mənəm!
Zəncan, Xoyam, Borçalıyam.
Şuşa mənəm!
Laçın mənəm!
Üfüqlərdə işıq saçan
Türk ulusu Turan mənəm!
Mən Vətənam,
Vətən mənəm!

Nicat FƏRMAN

Sən azadsan!

Saçımda anamın xınası,
yolların ayaqlarımçün duası,
gözlərimdə hələ bizim olmayan uzaqlıq deyir:
Sən azadsan!
Sən azadsan!

Ayaqlarım ciğirlərə yalvarır;
Qarabağ,
biz sənin övladımıq,
ilk dəfə gördüyün övladlar.
uzağa at ayaqlarımızdan
bətində gizlətdiyin minaları.

Sol döşüm üstdə
gəzdirdiyim məktəbli məktubu,
bizi zirehli gödəkçə kimi qoruyan
uşaq duaları.
körpə arzularıyla birgə döyünür
məktub altındakı ürəyim.

Füzuli, Cəbrayıl, Hadrut cəbhəsi...
Burda ulduzlarla deyil,
hər minamyot mərmisiylə sayırıq
yarım qalan ümidləri,
anaların göz yaşını.
bir döyüşçü sevgilisinin
bətində ölən arzusunu.

Günlərdir danışırıq,
bilirəm, narahatsan, ana.
bəlkə gecələri ağlayıb,
şəklimlə ovunursan, ana.
səni Füzulidən eşidirəm, ana,
səni Cəbrayıldan görürəm, ana,
sənə Şuşadan əl yelləyirəm, ana.

Noyabrın dağ soyuğu,
Bumbuz olmuş bədənim,
barmağımda titrəyən tətiyim
və bizi qızınmağa çağırır
Şuşanın imisti ana qucağı.

Formamda şəhid qardaşlarımın qanı,
gözlərimdə 44 gecənin yuxusuzluğu,
bir az həyəcan, bir az da
sevinc tərinə qarışan geyimim.
təqvimdəki "8 noyabr"
Qarabağ torpağıyla, palçığıyla
bütöyün vətənləşən bədənimiz
və bizi gözələn Azərbaycan
meydanlarda, ürəklərdə, gözlərlə hayqır;
Sən azadsan!
Sən azadsan!
Qarabağ Azərbaycandır!

Emin PİRİ

Kədarli gizlənpaç –

Hekayə

– Gəl öncə səni öpüm, sonra gizlənpaç oynayaq
– Gəl ata! Urta! – bunu deyib ata-bala biri-birinə sarıldılar. Artıq 4 yaşın içində olan uşaq hələ atasının onu belə öpüb-oxşadığını görməmişdi.
– Hə, sən yum, mən gizlənim.
...
– Ana, niyə atam çıxıxır e-e-e. Hamı məktəbə atası ilə gedir. Daha oynamıram mən.
– Əziz oğlum, hər axşam sən yatanda atan gəlir, səni öpür, sənin üçün şokolad qoyur. Səhər sən durana yaxın yenə qaçıb gizlənir ki, sən onu “kustuklaya” bilməyəsən.
– Yox, daha şokolad istəmirəm, atamı istəyirəm.
...
– Ana, mən ikinci sinfə keçirəm. Atamı görə bilməyə-cəyəm?
– Oğlum, oğ... – qəhərdən boğulurdu ana – sənə demək ist...
– Ana, narahat olma, məktəbdə atamın şəklini gördüm. Müəlliməm məni başa saldı. Dedi ki, atan şəhid olub.
– Bəli, oğlum, həmin gün atan özü bildirdi ki, çox ağır əməliyyata gedir...

Vüsal HƏTƏMOV

Cəbhədən məktub

Sən mənə şərfini göndərmə daha,
Səngər beşik kimi istidir, qızım.
Vətən sənin kimi suyuşirindi,
Hamını özünə istədir, qızım.
Görsən darıxırsan, şəkillərə bax,
Körpə əllərini boynuma dola.
Boylan pəncərədən gətirdiyim yola,
Bu mənə görməyə bəs edir, qızım.
Mən burda yaxşıyam, sən də yaxşı ol,
Bilim ki, sənin də günün şən keçir.
İnan, göndərdiyin bütün dualar
Gəlir başımızın üstündən keçir,
Allah başımızın üstədir, qızım.
Allah üstümüzdən çəkməsə əlin,
Birgə yandırırıq zəfər məşəlin.
Həminin qorxduğu zalım əməlin
Boyu boyumuzdan bəstədir, qızım.
Əgər günün biri, geri dönməsəm,
Eşidə bilməsən atanın səsin,
Qorxma, ürəyinə qorxu düşməsin,
Atan ölməyibdi, xəstədi, qızım.

Hasan KÜR

Mən əsgərim

Bir ölüb, min dirilən, ulu Türkün özüyəm mən!
Min illərdir hökm sürən, bir ulusun iziyəm mən!
Azadlığa gedən o yol, ciğir mənəm, o iz mənəm,
Sönməyəm o çırağ mənəm, o köz mənəm!
Hər qarışı qana doymuş bu torpağın fədaisi,
Çiçəkləri Şəhid qoxan vətən mənəm!
Vətən üçün candan keçən, qandan keçən,
Şəhid olub qayasında bitən mənəm!
Mən əsgərim!
Azərbaycan əsgəri!

Sinəsinə torpağına sipər tutan,
Yağılara qan udduran əsgərim mən!
Yumruqları dəmir olan,
Al bayrağa salam duran əsgərim mən!
Mən əsgərim!
Al günəşdən qüvvət alar tunc bədənim.
Torpağıma göz qoyanın, boynuna qılıncdır əlim!
Mən əsgərim!
Ulu Türkün xilaskarı o boz qurdun özüyəm mən!
Qarabağın zəngüləsi, azad yurdun səsiyəm mən!
Mən Şəhidəm, bir şanlı zəfər şəhidi!
Mən Şəhidəm, bir şanlı tarix şəhidi!

Oğuz ALPARSLAN

Qarabağım

Verib sənə “söz”, gəlmişik,
Polad, Mübariz gəlmişik...
Qarabağım, biz gəlmişik,
Salam verir daşım, dağım.
Gözün aydın, Qarabağım!!!

Bülbüllərin gülə gəlib,
Tutaraq əl-ələ gəlib.
Xarı bülbül dilə gəlib,
Al-əlvandır solum, sağım,
Gözün aydın, Qarabağım!!!

Gözü qanlı qurdu gördüm,
Dəmir yumruq, ordu gördüm,
Xalq ayağa durdu, gördüm.
Cəngi eşitdi qulağım,
Gözün aydın, Qarabağım!!!

Biz tarixdə qalan izik,
Siz bizsiniz, biz də sizik.
Qəhrəmanlar eli bizik,
Çınqımdan yandı ocağım –
Gözün aydın, Qarabağım!!!

Yağı mənim qonşum olub,
Sanma ondan qorxum olub.
Uşaqlıqdan arzum olub
Şuşaya dəysin ayağım...
Gözün aydın, Qarabağım!

Səbuhi QURBANOV

Ölümün rəngi

Əcəl baxmaz insanların yaşına,
Bilmək olmaz kim haracan yaşayar.
Yorulanda baş qoyduğum ciyinlər
Bir gün mənim tabutumu daşıyar.

Ölsəm, necə gözəl olar, İlahi,
Daha küsməz məndən dostlar, tanışlar.
Bu günəcən incitdiyim adamlar
Bir-bir mənə ürəyində bağışlar.

Daha görək qaranlığa öyrəşim,
Kimsə gəlib gözlərimi bağlasın.
Ayrılanda ağlamayan sevgilim
Öləndə də istəməm ağlasın.

Ağ rəng mənə lap əvvəldən yaraşır,
Nə yaxşı ki, kəfən rəngi ağ imiş.
O dünyada mən nə görsəm, yaxşıdır –
Bütün öldü bildiklərim sağ imiş...

Kərəm AYDIN

Övladiyam

Müzəffər ordunun şanlı əsgəri,
Ərənlər yurdunun ör övladiyam!
Zalımnı zülmünə təhəmmülüm yox,
Babaklar yurdunun hür övladiyam!

Ustadım Nasimi, sözümlüz sözdü,
Ədalət, həqiqət bağrımda közdü,
Ziyadər dühası bir deyil, yüzdü,
Mövlalar yurdunun nur övladiyam!

Dərvişəm, müqəddəs sayılır təkkəm,
Hülqumdan yuxarı dayanır öfkəm,
Od, ocaq diyarı tanınır ölkəm,
Alovlar yurdunun nər övladiyam!

Unutma, şah babam Xətai başdı,
Nadir şah, mətədə tərpanməz başdı,
İlham, nə keçilməz sədləri aşdı,
İgidlər yurdunun nər övladiyam!

Tarixdə Nəbisi, Koroğlu su var,
Gen dünya yağıya daim olub dar,
Düşməni qarşımızda yenə oldu xar,
Aslanlar yurdunun şir övladiyam!

Göydən Yer üstünə ərməğan, payam,
Gündüzlər Günəşəm, gecələr Ayam,
Ən parlaq ulduzdan törəyən boyam,
Ozanlar yurdunun sirr övladiyam!

Ustacam, vətənim vətən içində,
Axıb duruluruq zaman köçündə,
Min bir anlamı var, adı “heç”in də,
Aqillər yurdunun pir övladiyam!

Zaur USTAC

Qəm yemərim

Əcəl, mənə çox sinama,
Ömrüm yarım qalsın... amma,
Qalan ömrümü Anama
Verib ölsəm, qəm yemərim.

Ordumuz alsa torpağı,
Öntümdə diz çöksə yağı,
Kəfən əvəzi bayrağı
Geyib ölsəm, qəm yemərim.

Ruhumu verib Tanrıya,
Göz yumaram bu dünyaya.
Mən Kəbəyə, Kərbəlaya,
Gedib ölsəm, qəm yemərim.

Ən gözəl məqam zamanı,
Namazda salam zamanı.
Çənəndə İmam Zamanı
Görüb ölsəm, qəm yemərim.

Bu fələyin hökmü qəti,
Görmədim haqq-ədaləti,
Sonda kəlmə-şəhadəti,
Deyib ölsəm, qəm yemərim.

Sərxan YOLÇUYEV

Səhifəni hazırladı:
Əli NƏCƏFXANLI
XQ